

Sp.

293. Tillaga til þingsályktunar

[108. mál]

um skilning á 116. gr. laga um almannatryggingar.

Flm.: Steingrímur Aðalsteinsson, Einar Olgeirsson, Ásmundur Sigurðsson.

Að gefnu tilefni ályktar Alþingi að lýsa því yfir, að 116. gr. laga um almannatryggingar beri að skilja þannig, að fé, sem samkvæmt henni er veitt á fjárlögum hvers árs, sé óendurkræf eign Tryggingastofnunar ríkisins, eins þótt tekjuafgangur hafi orðið hjá tryggingastofnuninni.

Greinargerð.

Fjármálaráðherra hefur nýlega ritað Tryggingastofnun ríkisins bréf, þar sem hann lýsir þeim skilningi sínum á ákvæðum 116. gr. laga um almannatryggingar, að þar sem framlag ríkisins til Tryggingastofnunarinnar sé „áætlunarupphæð“, beri Tryggingastofnuninni að endurgreiða ríkissjóði tekjuafganginn.

Þessi skilningur á nefndri lagagrein er fráleitur. Útgjöld Tryggingastofnunarinnar geta verið mjög misjöfn ár frá ári. Það mundi þess vegna torvelða mjög starfsemi hennar, ef hún mætti aldrei hafa tekjuafgang og engum sjóðum safna, enda hefur slíkt áreiðanlega ekki verið ætlun löggjafans, þegar þetta ákvæði var sett. Orðið „áætlunarupphæð“ í lagagreininni, er hins vegar til orðið vegna þess, að tryggingaráði er ætlað að gera áætlun um það, hversu hátt framlag ríkisins þurfi að vera, og er þá skyldugt að taka þá áætlunarupphæð á fjárlög, ef hún fer ekki yfir ákveðið hámark. Hins vegar er augljóst og í samræmi við venjur um gildi fjárlaga, að þegar tiltekin upphæð er veitt í fjárlögum til ákveðinnar framkvæmdar, fyrirtækis eða stofnunar, þá er féð þar með orðið eign þess aðila, sem það er veitt til.

Svo er að sjálfsgöðu einnig um það fé, sem veitt hefur verið á fjárlögum til Tryggingastofnunar ríkisins.

Þó að þetta virðist liggja í augum uppi, telja flutningsmenn rétt, — að gefnu þessu tilefni, — að Alþingi staðfesti þann skilning á nefndri lagagrein, sem í þingsályktunartillögu þessari felst.